

Afdraget paa Statsgjælden, ville de Midler, der skulle bruges til at dække Krigsministerens Krav, altsaa væsentligt være at søge i en Indkomsskat. Med disse Bemærkninger har jeg den Ære at forelægge for Thinget „Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1867 til 31te Marts 1868,“ og jeg skal tilføie, at jeg idag i Bureauet har ladet aflevere samtlige skrevne Bilag, hvorover jeg herved overleverer Formanden en Designation.

Formanden: Exemplarer af Lovforslaget og de trykte Anmærkninger ville nu blive omdeelte til de Herrer; de skrevne Bilag ville henligge i Bureauet til Medlemmernes Eftersyn.

Man gif derpaa over til: Forelæggelse ved Finantsministeren af „Forslag til Lov angaaende Salget af en under Frederiksgave Gods i Odense Amt beliggende D, Thorsø kaldet.

Finantsministeren: Dette Forslag gaaer ud paa at skaffe nogen Begunstigelse til en Mand, der tog sig en lovlig lang Betænkningstid ligeoverfor de Begunstigelser, der ved Loven af 8de April 1851 bleve indbrømmede Fæsterne paa Domainegodsset, inden han vilde bestemme sig, hvorfor Tiden løb fra ham. Han er nu indgaaet med en Begjæring om at maatte faae sin Gaard tilkjøbs, hvilket Dnsse Finantsministeren har troet at burde forelægge Rigsdagen. Sagen er nemlig den, at der i sin Tid blev taget en Reservation i det almindelige Fiskeris Tjeneste, idet man forbeholdt sig et ufrugtbart Stykke Jord til derfra at trække Fiskergarn, men dette tog denne Mand saa fortrydeligt op, at han ikke tog sin Gaard til Selveie i den bestemte Tid, naaget han da kunde have haft den for en Priis af 4,700 Rb., medens 7,000 Rb. nu er den Priis, hvortil den ved lovlig Taxationsforretning er bleven vurderet. Jeg sjiønner imidlertid ikke rettere, end at Billighed taler for at komme denne Mand imøde, saaledes at man, sjiøndt der naturligviis skal fastholdes en Priis af 7,000 Rb., dog lader ham nyde Godt af de Begunstigelser, der bleve indbrømmede Fæsterne paa Domainegodsset, saameget mere, som han er den Sidste

og har været Fæster af Stedet i over 30 Aar. Jeg skal derfor anbefale Thinget at vedtage dette Lovforslag.

Formanden: Exemplarer af Lovforslaget skulle blive omdeelte til de Herrer Medlemmer.

Man gif derpaa over til: Forelæggelse ved Finantsministeren af „Forslag til Lov om Afgifter af frivillige Auktioner over Handelsvarer.“

Finantsministeren: Det har igjennem en lang Række af Aar været antaget som Princip i vor Sportellovgivning, at lade frivillige Auktioner over Handelsvarer stee paa noget billigere Afgiftsbetingelser end andre Auktioner. Saaledes ville De see, at i Sportelreglementet af 1814 §§ 104 og 105 er der fastsat moderatere Betingelser med Hensyn til Gebhyrerne for disse Auktioner end for andre, endssjøndt de ogsaa vare knyttede til særlige Betingelser. Man er derved gaaet ud fra, at det i det Hele taget var til Gavn for Omsætningen, at ogsaa dette Middel kunde bruges, men tillige har man maattet erkjende, at Omsætningen ad denne Veie ikke kunde taale de Byrder, som andre Omsætninger kunne. Sjøndt man derfor nedsatte Gebhyrerne, knyttede man dog dertil visse Betingelser, der i Tidernes Løb have viist sig at være hæmmende, saaledes navnlig, at Moderationen kun tilstodes, hvor Handelsvarerne bleve solgte af en Person, som var berettiget til at sælge saadanne Varer, at Partiet ikke maatte være under det, der kunde sælges en gros, og endelig, da Taxten var indrettet efter Auktionsbeløbet, indskrænkede man det dertil, at man beregnede Afgiften for hver enkelt Post og ikke efter hele Auktionens samlede Beløb. Det var imidlertid kun, naar disse Beløb havde naaet en vis Størrelse, at Gebhyrerne vare noget moderatere — i den i 1832 udkomne Forordning blev saaledes Gebhyret bestemt til $\frac{1}{4}$ pCt., forsaavidt Beløbet var 10,000 Rb. eller derunder, og til $\frac{1}{8}$ pCt., naar det oversteg 10,000 Rb. — og man kom da efterhaanden til at maatte høre forskjellige af disse Indskrænkninger. Saaledes blev i den nævnte Lov allerede den Forandring truffen, at